

Μακαριώτατε,

Ἐν φαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἢ καθ' ἡμᾶς Ἱερὰ Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ Μαχαιρᾶ ὑποδέχεται σήμερον μετὰ πολλῆς χαρᾶς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα μετὰ τῆς ἐκλεκτῆς καὶ τιμίας Συνοδίας Σας.

Εἰς τὸ ὄρος τοῦτο ἐπὶ ἐννέα καὶ πλέον αἰῶνας ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ὡς βασιλὶς καθέζεται εἰς τὸ Ἱερὸν Μοναστήριόν της, καὶ ἡ Ἱερὰ καὶ θαυματουργὸς εἰκὼν της, μία ἐκ τῶν ἀρχαιότερων εἰκόνων τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐκ τῆς χορείας τῶν ἐβδομήκοντα ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἱστορημένων, καθημερινῶς ἀναβλύζει θαύματα καὶ ἰάματα πᾶσι τοῖς προσερχομένοις καὶ ἀσπαζομένοις αὐτὴν ἐν πίστει.

Ἡ δὲ Μονὴ αὕτη, μετὰ ὀκτῶ καὶ πλέον αἰῶνων παρουσίαν καὶ προσφορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Νήσου μας Κύπρου, διαμένουσα πνευματικὸν προπύργιον καὶ βάρις ἀσάλευτος τῆς Νήσου ταύτης τῶν Ἁγίων, οὐδέποτε διέκοψε τὴν λειτουργίαν της, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἰδρύσεώς της προσφέρει Κυρίῳ τῷ Θεῷ τὴν ἀναίμακτον ἱεουργίαν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ τελείωσιν καὶ σωτηρίαν τῶν τέκνων της καὶ τοῦ πιστοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἐν Κύπρῳ.

Διαπλέοντες τὸ πέλαγος τῶν αἰῶνων καὶ ἀναδιφόντες εἰς τὴν ἱστορίαν, τόσον τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὅσον καὶ τὴν πολιτειακὴν τῆς καθ' ἡμᾶς νήσου, ἡ παλαίφατος αὕτη Μονή, πολλὰς περιπετείας διῆλθεν, πολλὰ γεγονότα κατέγραψεν καὶ ἐκκλησιαστικὴν μαρτυρίαν κατέθεσεν. «Κρίμασιν οἷς οἶδε Κύριος» παραπλησίον τῆς παρακμῆς ἤγγισεν, ἵνα μὴ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς θεομητορικῆς προνοίας, ἀντιλήψεως καὶ σκέπης τὸ ἔργον καὶ ἡ ἐπικουρία.

Ἡμεῖς ἀγαλλίασιν ἀγαλλιώμεθα καὶ χαρὰν ἀνεκκάλητον χαίρομεν, ὅτι ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος μέσα εἰς τὸ διάβα τῶν αἰῶνων, πολλάκις μᾶς ἔδειξε τὴν μητρικὴν της πρόνοιαν, τὴν προστασίαν, τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν σκέπην, τόσον εἰς τοὺς αἰσθητοὺς ὅσον καὶ τοὺς νοεροὺς πειρασμοὺς τοὺς ὁποίους διήλθομεν. Καὶ ὅταν σημεῖα τῆς παρακμῆς αἰσθητὰ ἐφαίνοντο εἰς τὸ κτιριακὸν συγκρότημα, τὸ ἀνθρώπινον δυναμικὸν καὶ τὴν πνευματικότητα τῆς Μονῆς τούτης, ἡ Παναγία μας, προνοοῦσα περὶ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς ἦν ἔπηξεν ὁ Κύριος καὶ οὐκ ἄνθρωπος, πρῶτον διὰ τῆς παρουσίας τοῦ ἡγουμένου Παύλου, νῦν Μητροπολίτου Κυρηνείας καὶ ἔπειτα τοῦ ἡγουμένου Ἀθανασίου νῦν Μητροπολίτου Λεμεσοῦ, ἀνεκαίνισε τὸ κτιριακὸν αὐτῆς συγκρότημα ἐκ βάθρων καὶ συνεκέντρωσεν ὡς ὄρνις τὰ νοσσία αὐτῆς, τὴν ὑπάρχουσαν ἐν αὐτῇ ἀδελφότητα. Καὶ καθὼς ἀναφέρει ὁ φαλμωδὸς «ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου», οὕτως ἐγένετο εἰς τὴν Μονὴν μας.

Νέοι, μορφωμένοι, ἐνήλικες, ἐπιτυχημένοι κοινωνικά, ἐπέλεξαν τὸν μοναχισμὸν καὶ ἐξέλεξαν ὡς τόπον τῆς καταπαύσεώς τους ἐκ τῶν τοῦ βίου πραγμάτων, τὸ ὄρος τοῦ Μαχαιρᾶ.

Ἀνεπαλαιώθη ἡ Μονή, κτίσθησαν καινούργια κτίρια, ἡσυχαστήρια, ἐργαστήρια, παρεκκλήσια, καθιστικά, κελλῖα κ.ἄ, καὶ τὸ μοναστήριον ἀπὸ ιδιόρρυθμον μετετράπη εἰς κοινόβιον κατὰ τὰ πρότυπα τῶν ἀρχαίων μοναστηριακῶν κοινοβίων.

Ἡμεῖς δέ, ἡ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ ἀδελφότης, ἀπόγονοι ἁγίων πατέρων ὑπάρχοντες, διάγομεν τὸν μοναχικὸν δίαυλον στιχοῦντες ἐπὶ τῇ πατρῴᾳ παραδόσει ἣν παρελάβομεν, ἰχνηλατοῦντες ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἰχνῶν τῶν προγενεστέρων ἁγίων ἡμῶν πατέρων. Παρακαλοῦμεν ὅπως εὐχεσθε δι' ἡμᾶς ἵνα ἐπιτυχῶς ὀδεύσωμεν τὴν τρίβον τὴν ἄγουσαν εἰς τὴν ἄνω Ζωήν.

Ἦμᾶς δέ, εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγάπης σας νὰ προσέλθετε εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος τοῦτο τοῦ Μαχαιρᾶ καὶ παρακαλοῦμεν νὰ εὐλογήσετε ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς μοναχοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ταύτης, ὥστε διὰ τῶν ἁγίων εὐχῶν σας, νὰ τελειώσωμεν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καὶ νὰ ἀξιωθῶμεν τῆς οὐρανίου βασιλείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μετὰ τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Καλῶς ἤλθατε.

Ὡς ἐνθύμιον τῆς Ὑμετέρας ἐπισκέψεως, προσφέρομεν εἰς Ἦμᾶς ἀντίγραφον τῆς ἐφεστίου Εἰκόνοσ τῆς Παναγίας Μαχαιριώτισης.